

לִזְוֹת יִקְרָא אִשָּׁה שְׁלִימוֹ דְּכָלָא לִזְוֹת וְלֹא לְאַחֲרָא.
כָּלָא הוּא מְלִי רְחִימוּתָא כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (משלי לא)
רְבוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתְּ עָלִית עַל כָּלָנָה:

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבֵק בְּאִשְׁתּוֹ
וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כָּלָא לְאַמְשָׁכָא לָהּ בְּרְחִימוֹ
וְלֹא תִדְבָּקָא בַּהֲדָה, כִּיּוֹן דְּאַתְעָר לְגַבְהָ כָּל מַלְיָן אֱלִיָּן,
מָה כְּתִיב וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם וְגו'. הָא אֶתְעָר יִצְרָהֵר
לְאַחֲרָא בָּהּ בְּגִין לְקַשְׂרָא לָהּ בְּתִיאובְתָּא דְּנוּפָא
וְלֹא תִעָרָא לְגַבְהָ מַלְיָן אַחֲרֵי כֵּן דִּיִּצְרָהֵר אֶתְעַנֵּג בָּהּ.

עַד לְבָתֵּר מָה כְּתִיב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה הוּא לְעֵינַיִם וַתִּקַּח מִפְּרִי
וַתֹּאכַל, קְבִילַת לִיָּה בְּרַעֲיוֹתָא וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁה עִמָּה
(ויאכל) הָא כִּדְיָן הִיא אֶתְעָרָא לְגַבְיָהּ בְּתִיאובְתָּא (נ"א

לשון הקודש

כְּתוּב? וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם וְגו'. הָרִי
הַתְעוּרָר יִצְרָהֵר הָרַע לְאַחֲזָה בָּהּ כִּדְיָ לְקַשְׂרָהּ
בְּתַאֲוֹת הַגּוֹף וּלְעוּרָר אֵלֶיהָ דְּכָרִים
אַחֲרֵי שֶׁיִּצְרָהֵר הָרַע מִתְעַנֵּג בָּהֶם.

עַד שֶׁלְּאַחֲרָ כֵּךְ מָה כְּתוּב, וַתֵּרָא
הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה
הוּא לְעֵינַיִם, וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֹּאכַל.
קְבִלָה אוֹתוֹ בְּרַצוֹן, וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁה
עִמָּה וַיֹּאכְלוּ. הָרִי אֲזִי הִיא הַתְעוּרָרָה
אֵלֶיּוּ בְּתַאֲוָה לְהַתְעוּרָר וּלְתַתֵּן לוֹ רַצוֹן

זוֹהִי כְבוֹד הַבֵּית, כָּל הַנָּשִׁים לְפָנֶיהָ
כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם. אָכַל לִזְוֹת יִקְרָא
אִשָּׁה – שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. לִזְוֹת וְלֹא
לְאַחֲרָת. הַכֹּל הוּא דְּכָרִי אֶהְבֵּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (משלי לא) רְבוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
וְאַתְּ עָלִית עַל כָּלָנָה.

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְדָבֵק בְּאִשְׁתּוֹ וְהִיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, הַכֹּל
לְהַמְשִׁיכָה בְּאַהֲבָה וּלְהַדְבֵּק עִמָּה. כִּיּוֹן
שֶׁעוּרָר אֵלֶיהָ כָּל הַדְּכָרִים הַלָּלוּ, מָה

בְּתֹאבֶּקֶתָא (נ"א לְמִיָּהֵב) לֵאמֹר רְעוּתָא וּרְחִימוּ, דָּא
 מְלָה לְאַחֲזָא עוֹבְדָא לְבָנֵי נָשָׂא בְּגוּנָא דְלַעִילָא.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִי הָכִי בְּמֵאֵי נֹקִיִּים לִיָּה לַעִילָא
 יֵצֵר הָרַע דְּאַחִיד בָּהּ בְּנוֹקְבָא, אָמַר לִיָּה, הָא
 אֲתַעְרָא אֵלֶיךָ לַעִילָא וְאֵלֶיךָ לְתַתָּא יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר
 רָע. יֵצֵר טוֹב מִיְּמִינָא וְיֵצֵר רָע מִשְּׂמָאלָא, וְשְׂמָאלָא
 לַעִילָא אֲחִיד בְּנוֹקְבָא לְקִשְׁרָא לָהּ בְּחֻדָּא (נ"א לְאַתְקִשְׁרָא
 בִּיָּה) בְּגוֹפָא כְּמָה דְאַתָּ אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׂמָאלוֹ תַּחַת
 לְרֹאשֵׁי וְגו', וְעַל דָּא מְלִין אֲתַפְרֹשֵׁן לַעִילָא וְתַתָּא
 עַד הָבָא, מִכָּאן וְלַהֲלָאָה מְלִין בְּזוּטָרָא (נ"א בְּזוּטָא)
 דְּזִיפְתָּא לְזַעֲרִיָּה דְטִינְקִין לְפָרְשָׂא מְלָה, וְהָא אֲתַעְרוּ
 בִּיָּה חֲבֵרִיָּא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָהוּא אָזִיל לְטַבְרִיָּה, וְהוּוּ עָמִיד רַבִּי יוֹסִי
 וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חֵיָּא. אֲדַהֲכִי חָמוּ לִיָּה לְרַבִּי
 פְּנִיָּה דְהָהוּ אֲתִי. כִּיּוֹן דְּאַתְחַבְרוּ בְּחֻדָּא, נִתְּתוּ וְיִתְּבוּ

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שִׁיר ב) שְׂמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשֵׁי.
 וְעַל זֶה דְּבָרִים הִתְפָּרְשׁוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה
 עַד כָּאן. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה מְלִים שֶׁל קְטָנוֹת
 וְנִ"א בְּשִׁרְהוּ שֶׁל זָפֶת לְקִטְנִים שְׁבַעֲרִיסוֹת
 לְפָרֶשׁ הַדֶּבֶר, וְהָרִי נִתְעוֹרְרוּ בּוֹ הַחֲבֵרִים.
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ לְטַבְרִיָּה, וְהָיוּ עִמּוֹ
 רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חֵיָּא. כִּיּוֹן כִּי
 רָאוּ אֶת רַבִּי פְּנִיָּה שֶׁהָיָה בָּא. כִּיּוֹן

וְאַהֲבָה, זֶה דְּבָר לְהִרְאוֹת מַעֲשֵׂה לְבָנֵי
 אָדָם כְּמוֹ שֶׁלְּמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן, כְּמָה נֶעֱמִיד
 אוֹתוֹ לְמַעְלָה יֵצֵר הָרַע שְׂאוֹחַז בְּנִקְבָּה?
 אָמַר לוֹ, הָרִי הִתְעוֹרְרוּ אֵלָיו לְמַעְלָה וְאֵלָיו
 לְמַטָּה, יֵצֵר טוֹב וְיֵצֵר רָע. יֵצֵר טוֹב מִיְּמִין,
 וְיֵצֵר רָע מִשְּׂמָאל. וְשְׂמָאל לְמַעְלָה אוֹחַז
 בְּנִקְבָּה לְקִשְׁרָה וְלַהֲתַקֵּשׁ בָּהּ כְּאַחַד בְּגוֹף,

תַּחֲתֵּי אֵילָנָא חַד מֵאֵילָנֵי טוֹרָא. אָמַר רַבִּי פְּנִיחָס הָא
יְתִיבָנָא, מֵאֵלִין מְלִי מַעֲלִייתָא דְּאֵת אָמַר בְּכָל יוֹמָא
בְּעִינָא לְמִשְׁמַע.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (בראשית יג) וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב
וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֲהֵלָה
בִּתְחֻלָּה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי. וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו, לְמִסְעוֹ
מִיבְעֵי לִיה. מָאֵי לְמִסְעָיו. אֵלָּא תֵרִין מִטְּלָנִין אֲנֹן.
חַד דִּידִיה וְחַד דְּשְׂכִינְתָּא. דְּהָא כָּל בַּר נָשׁ בְּעֵי
לְאַשְׁתְּכָחָא דְּכַר וְנוֹקְבָא בְּגִין לְאַתְקַפָּא מְהִימְנוּתָא.
וּבְדִין שְׂכִינְתָּא לֹא אֶתְפְּרָשָׁא מִנִּיהּ לְעֵלְמִין.

וְאִי תִימָא מָאן דְּנָפִיק לְאַרְחָא דְּלֹא אֶשְׁתְּכַח דְּכַר
וְנוֹקְבָא, שְׂכִינְתָּא אֶתְפְּרָשָׁא מִנִּיהּ. תָּא חֲזִי, הָאִי
מָאן דְּנָפִיק לְאַרְחָא יִסְדֵּר צְלוּתָא קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיד
הוּא. בְּגִין לְאַמְשָׁכָא עֲלִיהּ שְׂכִינְתָּא דְּמִרְיָה עַד לֹא

לשון הקודש

הם, אחד שלו ואחד של השכינה, שהרי
כָּל בֶּן אָדָם צָרִיד לְהַמְצֵא זָכָר וּנְקֵבָה כְּדִי
לְחֻק הָאֱמוּנָה, וְאִזּוּ הַשְׂכִּינָה לֹא נִפְרְדָּת
מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

וְאֵם תֹּאמַר, מִי שִׁיּוּצָא לְדִרְדָּר שְׁלֹא
נִמְצָא זָכָר וּנְקֵבָה, הַשְׂכִּינָה נִפְרְדָּת
מִמֶּנּוּ? בֹּא רֹאה, מִי שִׁיּוּצָא לְדִרְדָּר יִסְדֵּר
תְּפִלָּה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו שְׂכִינַת רַבּוֹנוֹ עַד שְׁלֹא

שֶׁהִתְחַבְּרוּ כְּאַחַד, יִרְדּוּ וַיֵּשְׁבוּ תַּחַת אֵילָן
אֶחָד מֵאֵילָנֵי הָהָר. אָמַר רַבִּי פְּנִיחָס, הָרִי
יֵשְׁבֵנוּ, מֵאוֹתָם דְּבָרִים מַעֲלִים שְׂאֵתָה
אוֹמַר בְּכָל יוֹם אֲנִי רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית יג) וַיֵּלֶךְ
לְמִסְעָיו מִנֶּגֶב וְעַד בֵּית אֵל עַד הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר הָיָה שָׁם אֲהֵלָה בִּתְחֻלָּה בֵּין בֵּית
אֵל וּבֵין הָעֵי. וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו? לְמִסְעוֹ צָרִיד
לְהִיּוֹת! מַה זֶה לְמִסְעָיו? אֵלָּא שְׁנֵי מַסְעוֹת

יְפוּק לְאַרְחָא בְּזִמְנָא דְּאַשְׁתַּכַּח דְּכֵר וְנוֹקְבָא. פִּיּוֹן
 דְּסִדֵּר צְלוּתִיה וְשִׁבְחִיה וְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיָּא עָלֶיהָ יְפוּק.
 דְּהָא שְׂכִינְתָּא אֲזִדְּוֹנָת פְּהִדְיָה. בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח דְּכֵר
 וְנוֹקְבָא. דְּכֵר וְנוֹקְבָא בְּמָתָא. דְּכֵר וְנוֹקְבָא בְּחֻלָּא.
 חָדָא הוּא דְּכֵתִיב, (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יַחֲלֹךְ וַיִּשֶׁם
 לְדֶרֶךְ פְּעֻמּוֹ.

תָּא חַיִּי, כָּל (דף נ ע"א) זְמוּנָא דְּבַר נֶשׁ אֶתְעַכְבַּב בְּאַרְחָא
בְּעֵי לְנִטְרָא עוֹבְדֵי. בְּגִין דְּזוּוּנָא עֲלָאָה לָא
יִתְפָּרֵשׁ מִנִּיהּ וַיִּשְׁתַּכַּח פָּנִים בְּלֹא דְבַר וְנוֹקְבָא. בְּמַתָּא
אַעֲטְרִיד בְּד נּוֹקְבִיָּה עֲמִיָּה, כָּל שָׁבִין חָבֵא דְּזוּוּנָא
עֲלָאָה אֶתְקַשְׁרַת בֵּיהּ. וְלֹא עוֹד אֵלָא דְּחָא זְוּוּנָא
עֲלָאָה נָטִיר לִיהּ בְּאַרְחָא וְלֹא מִתְפָּרֵשׁא מִנִּיהּ עַד
דִּיתוּב לְבִיתִיָּה.

בְּשַׁעֲתָא דְּעָא לְבִיתִיה בְּעָא לְחֻדְתָּא דְּבִיתִהוּ
בְּגִין דְּדְבִיתִהוּ גְרָמָא לִיה תְּחִוָּא (בִּיתִיָּה).

לשון הקודש

בַּדֶּרֶךְ, [בְּכָל כַּחוֹ] צָרִיךְ לִשְׁמֹר מַעֲשָׂיו כְּדֵי שֶׁהַזּוּג הָעֲלִיּוֹן לֹא יִפְרֵד מִמֶּנּוּ, וְיִמָּצֵא פָגוּם בְּלִי זָכָר וְנִקְבָּה. בְּעִיר צָרִיךְ בְּשִׁנְקֵבָתוֹ עִמּוֹ, כָּל שָׂבֵן כָּאֵן שֶׁזּוּג הָעֲלִיּוֹן נִקְשֶׁר בּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהַזּוּג הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בַּדֶּרֶךְ וְלֹא נִפְרֵד מִמֶּנּוּ עַד שִׁישׁוּב לְבֵיתוֹ.

בַּשְּׁעָה שֶׁנִּכְנַס לְבֵיתוֹ צָרִיךְ לְשַׁמֵּחַ אֶת

יֵצֵא לְדֶרֶךְ, בְּזֶמֶן שְׁנִמְצָא זָכָר וְנִקְבָּה.
כִּיּוֹן שֶׁסִּדֵּר תִּפְלְתוּ וּשְׁבָחֶיךָ וּשְׁבִינָה
שׁוּרָה עָלָיו – יֵצֵא, שְׁהֵרִי הַשְּׁבִינָה
הַזְדוּנָה עִמּוֹ, כִּדִּי שְׁיִמְצָא זָכָר וְנִקְבָּה.
זָכָר וְנִקְבָּה בְּעִיר, זָכָר וְנִקְבָּה בַּשָּׂדֶה. זֶהוּ
שִׁבְתוֹב (תהלים פה) צֶדֶק לִפְנֵי יְהוָה וְיִשָּׁם
לְדֶרֶךְ פַּעֲמָיו.

בֹּא רֵאָה, כָּל זְמַן שָׁבֵן אָדָם מִתְעַבֵּב

וְיוֹנָא עֲלָאָה. בֵּינָן דְּאַתָּא לְגַבְהָ בָּעֵי לְחַדְתָּא לָהּ בְּגִין
תַּרְיִן גְּוֹנֵי. חַד בְּגִין חֲדוּתָא דְּחֵהִיא וְיוֹנָא חֲדוּתָא
דְּמַצּוּהָ הִיא וְחֲדוּתָא דְּמַצּוּהָ חֲדוּתָא דְּשְׂכִינְתָּא
אִיהוּ.

וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְאַסְגֵּי שְׁלוֹם סְתָם (לְתַתָּא) (נ"א לְאַתָּתָא)
הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (איוב ה) וַיֵּדַעַת כִּי שְׁלוֹם
אֶהְלֶךְ, וּפְקַדְתָּ נֶגֶד וְלֹא תַחֲטָא. וְכִי אִי לֹא פְקִיד
לְאַתְתִּיהָ חֲטָא אִיהוּ. הָכִי הוּא וְדָאִי. בְּגִין דְּגִרַע יְקַר
וְיוֹנָא עֲלָאָה דְּאַזְדְּוֹנַת בֵּיהּ וּדְבִיתָהּ גְּרַמָּא לִיהָ. וְחַד
דָּאִי מִתַּעֲבָרָא אֶתְתִּיהָ וְיוֹנָא עֲלָאָה אַרִיקַת בָּהּ
נִשְׁמַתָּא קַדִּישָׁא דְּהֵאִי בְּרִית אַקְרִי בְּרִית דְּקַדְשָׁא
בְּרִידָא הוּא. וְעַל דָּא בָּעֵי לְבִוּוֹנָא בְּחֲדוּתָא דָּא כְּמָה
דְּבָעֵי בְּחֲדוּתָא דְּשַׁבַּת (דְּאַנֵּן חֲכִימִין) דְּאִיהוּ וְיוֹנָא
דְּחֲכִימִין. וְעַל דָּא וַיֵּדַעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ דְּהָא

לשון הקודש

חטא? כך זה בודאי! משום שגורע כבוד
וּוּג העליון שהוֹדוּגָה בוֹ וְאִשְׁתוֹ גְּרַמָּה לוֹ.
וְאַחַד – שָׂאם אִשְׁתוֹ מִתַּעֲבָרָת, הוּוּג
הַעֲלִיּוֹן מְרִיק בָּהּ נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, שְׁהֲרִי
הַבְּרִית הִזּוֹ נִקְרָאת בְּרִית הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא. וְעַל זֶה צָרִיד לְבִנָּן בְּחֲדוּהָ זֶה כְּמוֹ
שֶׁצָּרִיד בְּחֲדוּתָהּ הַשַּׁבָּת וְשֶׁל אוֹתָם חֲכָמִים,
שֶׁהוּא וּוּג הַחֲכָמִים. וְעַל זֶה וַיֵּדַעַת כִּי
שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ, שְׁהֲרִי הַשְׂכִּינָה בָּאָה עִמָּךְ

אִשְׁתוֹ וּבִיתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁאִשְׁתוֹ גְּרַמָּה לוֹ
אוֹתוֹ וּוּג עֲלִיּוֹן. בֵּינָן שָׂבָא אֵלֶיהָ, צָרִיד
לְשַׁמַּח אוֹתָהּ מִשּׁוּם שְׁנֵי מַעֲמִים. אֶחָד
מִשּׁוּם חֲדוּת אוֹתוֹ וּוּג, חֲדוּת הַמַּצּוּהָ
הִיא, וְחֲדוּת הַמַּצּוּהָ חֲדוּת הַשְׂכִּינָה הִיא.
וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁמְרַבָּה שְׁלוֹם סְתָם
לְמַטָּה (נ"א לְאַשְׁהָ). וְהוּא שְׂכַתוֹב (איוב ה)
וַיֵּדַעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ וּפְקַדְתָּ נֶגֶד וְלֹא
תַחֲטָא. וְכִי אִם לֹא פֻקַּד אֶת אִשְׁתוֹ זֶה

שְׂכִינָתָא אֲתִיָּא עִמָּךְ וְשָׂרְיָא בְּבֵיתְךָ. וְעַל דָּא (איוב ה)
וּפְקַדְתָּ נֶגֶד וְלֹא תַחֲטָא. מָאי וְלֹא תַחֲטָא. לְשִׁמְשָׁא
קָמִי שְׂכִינָתָא חֲדוּתָא דְּמִצּוּהָ.

בְּגִוּוֹנָא דָּא תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים דְּמִתְפָּרְשֵׁן מִנְשִׁיחֵי כָּל
אֲנָן יוֹמִין דְּשַׁבְתָּא בְּגִין לְאַתְעֲפָקָא
בְּאוּרֵיטָא. וְוֹנָא עֲלָאָה אֲזִדְּוֹג בָּהּ וְלֹא מִתְפָּרְשָׁא
מִנֵּיהּ בְּגִין דִּישְׁתַּבַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. בִּינן דְּעָאל שַׁבַּת
בְּעֵיִן תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים לְחֻדְתָּא לְדְבִיתָהּ בְּגִין יָקָר
וְוֹנָא עֲלָאָה. וְלְכֻוֹנָא לְבִיחֵי בְּרַעוּתָא דְּמֵאֲרִיחֹן
בְּמָה דְּאַתְמָר.

בְּגִוּוֹנָא דָּא, הָאִי מָאן דְּאַתְתִּיה בְּיוֹמֵי מְסֻבֹּי דִּילָה
וְנָטִיר לָהּ בְּדָקָא יָאוּת. כָּל אֲנָן יוֹמִין וְוֹנָא
עֲלָאָה אֲזִדְּוֹג בְּחֵדִיָּה דִּישְׁתַּבַּח דְּכַר וְנוֹקְבָא. בִּינן
דְּאַתְדְּכִיַּאת אֲתִתִּיה בְּעֵי לְחֻדְתָּא לָהּ חֲדוּתָא דְּמִצּוּהָ
חֲדוּתָא עֲלָאָה. וְכִלְחוּ טַעְמֵי דְּקָא אֲמָרן בְּחֵד דְּרָגָא

לשון הקודש

תלמידי חכמים לשמח את נשותיהם
משום כבוד הזווג העליון, ולכונן לבם
ברצון רבונם כמו שנאמר.

כמוֹ זֶה מִי שֶׁאֲשַׁתּוֹ בִּימֵי טַמְאָתָהּ
וְשׁוֹמֵר אוֹתָהּ כְּרָאוּי, כָּל אוֹתָם הַיָּמִים
הַזֵּוּג הָעֲלִיּוֹן מְדוּגָּע עִמּוֹ שִׁמְצָא זָכָר
וְנוֹקְבָה. בִּינן שֶׁאֲשַׁתּוֹ נִטְהַרְתָּ, צָרִיךְ
לְשַׁמֵּחַ אוֹתָהּ שְׂמִיחַת מִצְוַת חֲדוּתָא עֲלִיוֹנָה.

ושורה בביתך. ועל זה (סו) ופקדת נגד
ולא תחטא. מה זה ולא תחטא? לשמש
לפני השכינה חרות המצוה.

כמוֹ זֶה תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים שְׁפוֹרְשִׁים
מִנְשִׁוּתֵיהֶם כָּל אוֹתָם יָמֵי הַשְּׁבוּעָה כְּדִי
לְהַתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, הַזֵּוּג הָעֲלִיּוֹן נִדְּוֹג
בָּהֶם וְלֹא נִפְרָד מֵהֶם כְּדִי שִׁמְצָא זָכָר
וְנוֹקְבָה. בִּינן שֶׁנִּכְנַסְתָּ שַׁבַּת, צָרִיכִים

סִלְקִין. סִתְמָא דְמִלָּה כָּל אַנּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא בְּעֵינִין
לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא בְּהֵאִי.

וְאִי תִימָא אִי הָכִי שְׂבַחָא הוּא דְבַר נָשׁ כִּד נָפִיק
לְאַרְחָא יִתִּיר מִן בֵּיתִיהּ בְּגִין זְוֹנָא עֲלָאָה
דְּאַזְדְּוֹנָת בְּתֵדִיהּ. תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְבַר נָשׁ הוּא
בְּבֵיתִיהּ, עֲקָרָא דְבֵיתָא דְבֵיתִהּ. בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא לָא
אַתְעֵדִי מִן בֵּיתָא בְּגִין דְּבֵיתִהּ. כְּמָה דְּתַנִּינֵן דְּכְתִיב,
(בראשית כד) וַיְבִיֶאֱחָ יִצְחָק הָאֱהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ, דְּשִׁרְגָא
אַתְדִּלְקַת, מָאִי טַעְמָא בְּגִין דְּשְׂכִינְתָּא אַתְתָּ לְבֵיתָא.

רְזָא דְמִלָּה אִמָּא עֲלָאָה לָא אֲשַׁתְּפַחַת לְגַבִּי דְכוּרָא
אַלָּא בְּזִמְנָא דְאַתְתְּקִנַת בֵּיתָא וְאַתְחַבְרוּ דְבַר
וְנוֹקְבָא, כִּדִּין אִמָּא עֲלָאָה אֲרִיקַת בְּרַכָּאן לְבְרוּכֵי לוֹן.
כְּגִוּוֹנָא דָּא אִמָּא תַתָּאָה לָא אֲשַׁתְּפַחַת לְגַבִּי דְכוּרָא
אַלָּא בְּזִמְנָא דְאַתְתְּקִנַת בֵּיתָא וְאַתִּי דְבַר לְגַבִּי

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁשְּׁנִינּוּ, שְׂכֵתוֹב (בראשית כד) וַיְבִיֶאֱחָ
יִצְחָק הָאֱהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ, שְׁנַר הַדְּלִיקָה.
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה בָּאָה לְבֵית.
פֶּסֶד הַדְּבַר – הָאֵם הַעֲלִינָה לָא נִמְצְאָת
אַצֵּל הַזְכָּר אֲלָא בְּזִמְן שְׁתַּתְּקֵן הַבֵּית
וְהַתְּחַבְרוּ זָכָר וּנְקֵבָה, וְאִזּוּ הָאֵם הַעֲלִינָה
מוֹרִיקָה בְּרָכוֹת כְּדִי לְבָרֵךְ אוֹתָם. כְּמוֹ זֶה
הָאֵם הַתְּחַתֵּנָה לָא נִמְצְאָת אַצֵּל הַזְכָּר
אַלָּא בְּזִמְן שֶׁהַתְּתַקֵּן הַבֵּית, וְכָא הַזְכָּר

וְכָל הַטַּעַמִּים שְׁאִמְרָנוּ עוֹלָם בְּדִרְגָּה
אַחַת. סִתְמוּ שֶׁל דְּבַר – כָּל אוֹתָם בְּנֵי
הָאִמּוֹנָה אֲרִיכִים לְכוֹן לֵב וְרַצּוֹן בָּזָה.
וְאֵם תֹּאמַר, אִם כֵּן, שְׂבַח הוּא שֶׁל
הָאִישׁ כְּשִׁינָה לְדֶרֶךְ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר
בְּבֵיתוֹ, מִשּׁוּם הַזְוֹנָה הַעֲלִינָה שְׁמִזְדְּוֹנָת
עִמּוֹ – בָּא רָאָה, בְּזִמְן שֶׁבֶן אָדָם הוּא
בְּבֵיתוֹ, עֲקָר הַבֵּית אֲשֶׁתוֹ, מִשּׁוּם
שֶׁשְּׂכִינָה לָא זָזָה מִהַבֵּית מִשּׁוּם אֲשֶׁתוֹ,